

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg tror, ministeren sagde, at vi er ved at gøre Miljøankenævnets uvildighed illusorisk ved at tage dette spørgsmål op herinde. Det er jo en interessant betragtning, for forudsætningen for den er, at der sidder nogle overordentlig følsomme mennesker i Miljøankenævnet, der lader sig påvirke af debatten herinde til at afvige fra det arbejde, de skal udføre som ankeinstans i forhold til de afgørelser, der er truffet af Miljøstyrelsen.

Hvis man viderefører tankegangen på den måde, er jeg ikke sikker på, at ministeren vil stå ved denne konsekvens, så derfor forstår jeg i grunden ikke udtalelsen, medmindre ministeren, om jeg så må sige, er blevet smittet af det sludder, hr. Maisted er kommet med, om, at vi blander den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt sammen.

Der skal jo ikke være nogen tvivl om, at det, Miljøankenævnet sidder og laver, intet har med dømmende magt at gøre. Det er et administrativt organ, og Folketinget er når som helst berettiget til at pille tingene ud af hænderne på det administrative organ og foretage, hvad Folketinget finder fornuftigt, for det er en politisk afgørelse, hvilken risiko man vil udsætte sine omgivelser for. Det kan der ikke være nogen tvivl om. Hvis der skulle være tvivl om det, vil jeg også godt sige, at ministeren har fuldstændig ret i, at det sandelig ikke er den eneste risikovirksomhed i Danmark, vi bliver nødt til at tage op til overvejelse.

Hvorvidt det så alt sammen sker i form af beslutningsforslag, eller det sker på et eller andet tidspunkt ved, at ministeren finder det for godt at komme med et lovforslag vedrørende risikovirksomheder – hvad der kunne være rimelig grund til – det er så en anden sag, men at Folketinget bliver nødt til generelt at tage stilling til risikovirksomheder, der er placeret, sådan som Sojakagefabrikken er det, eksempelvis Århus Oliemølle, det er der næppe nogen tvivl om.

Løvig Simonsen (S):

De bemærkninger, jeg har, er til ministeren.

Ministeren gjorde opmærksom på, at miljøstøtteleven udløber i løbet af i år, og det er vi ganske klar over. Derfor står der

også »efter de regler, der gælder i lov om miljøstøtte«, og det har man vel så mulighed for at gøre. Det kunne f.eks. ske ved, at man forlængede miljøstøtteleven. Den anden mulighed var selvfølgelig, at den til den tid sidende regering, hvis der skulle blive flertal for dette forslag, når den skulle udarbejde et sådant forslag, selvfølgelig også måtte inkorporere denne støtte i det. Det er jo klart.

Det næste, som ministeren gjorde meget ud af, var ligesom at tegne et skræmmebillede af, at når nu dette forslag blev vedtaget, så var det pludselig hele Sojakagefabrikken, der lukkede. Den første reaktion, jeg så i aviserne fra ledelsen derude, var også, at så lukkede man hele komplekset. 3-4 dage efter kunne man så konstatere, at sådan så det ikke ud. Det kunne ministeren måske også have observeret ved at læse sin avis.

Det er disse ting, vi gerne vil gøre opmærksom på, når vi opregner de 100 medarbejdere, som er angivet i virksomhedens eget materiale, og det er selvfølgelig også dem, vi først og fremmest satser på. Der kan være tilfælde, hvor der er overlapning mellem produktionerne i kraft af den måde, man har tilrettelagt dem på. Det er derfor, jeg siger, at fabrikken skal have en frist på 3-3½ år til at omlægge disse ting, og lad os så se, hvor mange medarbejdere der bliver tale om.

Det mest sørgelige i det, som ministeren har svaret, er ikke, at ministeren henholder sig til Miljøankenævnet; jeg havde nemlig ikke forventet andet, jeg havde for øvrigt heller ikke regnet med, at ministeren kunne andet. Men det, ministeren kunne have forholdt sig til, er hele den samfundsudvikling, vi er i gang med.

Jeg er nemlig ikke i tvivl om, at ministeren er enig med os i, at det, det drejer sig om i dag, er at skabe nogle arbejdspladser, der både har eksport og produktion i sig. Jeg er også sikker på, at ministeren er enig med os i, at det drejer sig om at skabe nogle arbejdspladser, hvor vi kommer foran andre lande. Jeg kunne måske i denne henseende henvise til hr. Bjørn Wesths kronik i Politiken i dag, fordi det meget, meget ofte har vist sig, at når man i et land sætter strenge miljøkrav op over for virksomhederne, så skaber man nye arbejdspladser. Det er nok den filosofi, jeg er mest betænkelig ved at ministeren her giver udtryk for modstand mod, for det er jo bl.a. dér, vi kunne mødes i at få løst nogle af dis-